

במדינה

(המשך מעמוד 28)

שייחבלה, או שהתאמן לקראתם. אך השופטים הצבאיים הניחו, כי מי שמתגייס לאירגון כזה, סופו שייקח חלק פעיל במעללי האיריגונים.

כדאי להתכונן. המצב ה"עובדתי" הוא שכל אירגוני-הסטרטגיסטים הפלסטינים מסופנים ריש"מית לאש"ף, כמו כל האירגונים המיקצועיים של פלסטינים בעולם.

יוראן פטשד
אפשר בלי —

לפני כשנתיים ביקר בטשל בישיב ראל, הוא צפה בתצוגת-אופנה ש"בה השתתפה הדוגמנית אורנה גלזן. וולטר התאהב ותקע יתד בישראל. היא פשוט התאימה ל"חלום הגדול שלי לגבי האשה האידיאלית". הוא טען. לאחר כמה חודשי היכרות חיבב היה המיליונר נר הטרי להמשיך את מסעות ה"עסקים שלו ברחביהעולם. הוא לקח איתו את אורנה.

אורנה בת ה-25 נהנתה בתחילת המסע ממעמד של אשת-מיליונר, גר, העוסקה רוב היום במסעות-קניות וביחסי-ציבור למען בן-זוגה. אך הצעירה ששימשה בארץ דיילת-אוויר ודוגמנית, החלה ל"השתעמם ודרשה לחזור לארץ.

בטשל לא יכול היה לסרב. אין לו בארץ כל קשרים מסחריים, היכולים להעסיק אותו בתקופת שהייתו כאן, ולכן הוא החליט להביא רעיון חדש. יחד עם אורנה הוא מנסה להחזיר לשטח הקוסי-מטיקה-הטיבעונית חומר חדש, המיוצר מצמח מידברי, המכונה אלה-זרה.

תחליף לניתוח. הסידרה שאור תה הביאו מכילה תכשיר המשמש מסכה לפני. לדבריהם, מסכה זו הינה תחליף לניתוחי מתיחת עור-הפנים. "ביתוח מתיחת-הפנים אפ"י שר לעשות רק שלוש פעמים ב"משך החיים. כמה שנים אחרי הניתוח, הופך העור רפוי, וחי"י

דוגמנית ואשת עסקים גלזן
— מתיחת פנים

ב"ים לחזור על התהליך מחדש". מסביר בטשל, "התכשיר העשוי מאלה-זרה, משמש תחליף מכובד לניתוחים. הוא מטשטש קמטים, מסיר כתמים ומרכז את העור ב"אופן טיבעי."

דרכי אדם

אזהרה לדוגמנית

העזום התחתון המתין שנה תמימה עד שאירים דוורסקו יצאה ממחבואה

חוקרי המיטרה, שהגיעו באחד מימי השבוע שעבר לבית-החולים צהלון ב"פ, הכירו מיד את הפצוע ששכב במיטה שאליה הוועקו. כי שעה קודם לכן טילפנו למיטרה מבית-החולים, ודיווחו על צעיר שהגיע לצהלון כשהוא שותת-דם מדקירת סכין.

החוקרים מצאו מולם את אחד הנרקומנים הידועים של י"פ. כפי שהם צפו מראש, סיפר להם ה"נרקומן שהוא אינו יודע מי תקף אותו. "צילצלו בדלת, פתחתי או"תה ואז תקעו לי את הסכין. אני לא מכיר את אלה שעשו את זה." אך המיטרה הכירה את הנר"קומן וגם את ידידיו. "איליס היתה (המשך בעמוד 37)

עסקים

לח במקום ניתוח

כומר אוסטרי התאהב בדיילת "אליעז" והשניים מנסים להציל את נשות ישראל

לכבוש את העולם! זוהי סיסי של וולטר בטשל, כומר פרוי-נתי מאוסטריה, שהוזה כיום ראל ומבקש לכבוש גם אותה. טשל שימש שנים רבות כומר אקסבורג שבאוסטריה. הוא שלוש תארים אקדמיים, אשה שילדה לו שתי בנות, מות, אך יום אחד מאס בכל ל"ט לפנות אל עולם-החומר. נטש את ביתו, פנה-עורף ל"ה והחל להסתובב בעולם. אחר ההצלחה הכספית, הצלחה לא אחרה לבוא. כעבור שנים הפך בטשל אדם עשיר ז"מידה בינלאומי.

שלוש פעמים

הוזהרה

המישטרה

בפעם הרביעית

היה נסיון

ההתנקשות

עוד

עוד

הכנונות

נאשם דפקד
שותפים בעסקים

גוטליב אינו שש לבוא לבניין העירייה, בו כיהן עד לפני שנתיים כראש עיר. מרבית עובדי העיר ריה, כמו רוב התושבים הדתיים של בני-ברק, שוטמים אותו ורר אים בו בגוד. מדי פעם נזרקות לעברו הערות מעליבות, לעיתים על גבול האיום. אולם כפי שאמר גוטליב השבוע: "אם הייתי יר שב כל הזמן בבית, הייתי מש"תגע."

על הריצפה,

בלי הכרה

במשך יותר משעתיים עבר גוטליב על עיתוני הבוקר. מזכירתו, עליזה הורביץ, דאגה, כדרכה, להניח על שולחנו את הצופה המודיע, הארץ ודבר. ב"ערך ב-10 לפני הצהריים, ביקש גוטליב מעליזה שתדק לקיוסק ה"סמוך ותביא את הצהרונים וכריך של גבינה.

א.צ., שהמתין כל העת ב"סמוך להורביץ, כשהוא מתפלל וקורא תהילים, ציפה לרגע זה. כשהיתה הלישכה ריקה הוא נכנס לחדרו של גוטליב, שלא הופתע, לדבריו, לראותו. "אני מכיר אותו כבר הרבה שנים, וגם עשיתי לו כמה טובות", אמר גוטליב לחוקרי המיטרה.

"איך אתה מרגיש? אתה מתפקד טוב?" שאל א.צ. את סגן-ראש" העיר. גוטליב השיב בחיוב ואז הכניס א.צ. את ידו לכיסו, שלף מטל קטן של ברנול, הטיח בגוט"ליב אגרוף והמשיך להכותו במוט. גוטליב שתה דם והחל לזעוק: "די, די, מספיק! רחם עלי!" א.צ. לא ריחם והמשיך להכותו.

עליזה הורביץ שמעה את הצע"קת בהיותה בקומה הראשונה של בניין העירייה, בדרכה החוצה. היא מיהרה לשוב על עקבותיה. כש"נכנסה לחדר כבר לא היה א.צ. במקום. הוא הסתלק משם בריצה

לדעתי יזזה יקרה, זעק ניצב-מישנה יגאל לוי, מפקד מיטרת רמת-גן, בבוקר היום הראשון שעבר. היה זה אח"רי שנודע לו, באמצעות דיווח טל-פוני, על נסיון ההתנקשות בחייו של ישראל גוטליב, עדה-המדינה ב"מישפטו של שרה-דחת אהרון אבר-חצירא.

א.צ., אברך גינגי בן 43, עובד יהלומים, המתין ביום הרא"שון, החל משעת בוקר מוקדמת, בחדר הסמוך לחדרו של סגן ראש"עיריית בני-ברק ישראל גוטליב. גוטליב לא היה אמור להיות באר"ת היום במיטרה. על פי התיכנון הראשוני היה עליו לפתוח את רשימת העדים במישפטם של אבר"חצירא ושלושה מעמיתיו, העומ"דים לדין בירושלים.

השתלשלות של מיקרים הביאה לכך שעדה-המדינה המפורסם ישאר באותו היום בביתו. אחד מפרקלי"טי שרה-דחתות, שלמה תוסיה-כהן, החליק שלושה ימים קודם לכן על ריצפת האכסדרה של מלון דיפלוטם בתל-אביב ושבר כמה מעצמותיו. הפרקליט רם כספי, שותפו של תוסיה-כהן בהגנה על אבר-חצירא, ביקש מבית-המישפט לדחות את הישיבות שנועדו ל"שמיעת העדויות. בית-המישפט סרב, ואז פנה כספי אל פרקליט המדינה גבריא"ל ("גבי") בך, וביק"ש לשנות את סדר הופעת העדים. ההגנה היתה מעוניינת שגם תר"סיה-כהן יוכל לחקור את גוטליב. בך הסכים, שמשך השבוע עידי: רק עדים טכניים וקציני-מיטרה במישפט המפורסם, כך שגוטליב נשאר בבני-ברק.

שופט בית-המישפט השלום ב"תל-אביב הוציא צו בלתי-חוקי ה"אוסר את פירסום שמו של החשוד. הנימוק לצו היה שאמו של החשוד בנסיון-ההתנקשות חולה, ופירסום הידיעה עלול לפגוע במצב בריא"ר תה.

כשהוא דוחף כל מי שנקרה בדרכו. עליזה נבהלה. היא וכמה עובדי עירייה אחרים שנזעקו לחדר, ראו את גוטליב שותת-דם, מוטל על הריצפה ללא הכרה.

הם הצליחו לרצוח אותו. הם רצחו אותו לפני העדות, נשמעו צעקות מכל עבר. עובד עירייה בעל תושיה מיהר להביא דלי מלא מים, אותם שפך על פניו של גוטליב. סגן ראש-העיר התעורר והוביל ל"בית-חולים. מאוחר יותר, בבית החולים ב"לינסון, קבעו הרופאים שגוטליב סובל מפגיעה קלה ב"ל"בד, כנראה שהתעלף מפחד, אמר אחד הרופאים.

לושי, שהגיע חיש מהר לבניין עיריית בני-ברק קלט מפיו של גוטליב את שמו של התוקף. א.צ. המתין למיטרה בביתו, כאילו דבר לא אירע. הוא נעצר, אך הכ"י